

seva participació en el procés d'institució de la nova Cort i l'elaboració dels instruments de desplegament preceptius, a l'establiment d'un ordre internacional més just, basat en la defensa dels drets humans fonamentals. El concurs actiu en la creació de la Cort Penal Internacional és, així, una oportunitat històrica per reiterar la convicció ferma que la dignitat de la persona i els drets inalienables que li són inherents constitueixen l'únic fonament possible de la convivència en qualsevol estructura política, estatal o internacional.

Article únic.

S'autoritza la ratificació de l'Estatut de Roma de la Cort Penal Internacional, signat per Espanya el 18 de juliol de 1998.

Disposició addicional única.

A efectes del que preveu l'apartat b) del paràgraf 1 de l'article 103 de l'Estatut, s'autoritza la formulació de la Declaració següent:

«Espanya declara que, al moment oportú, estarà disposada a rebre persones condemnades per la Cort Penal Internacional, a condició que la durada de la pena imposada no superi el màxim més elevat previst per a qualsevol delictes d'acord amb la legislació espanyola.»

Disposició final única.

Aquesta Llei orgànica entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 4 d'octubre de 2000.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

18136 REIAL DECRET LLEI 9/2000, de 6 d'octubre, de modificació del Reial decret legislatiu 1302/1986, de 28 de juny, d'avaluació d'impacte ambiental. («BOE» 241, de 7-10-2000.)

Un dels principis bàsics que ha d'informar qualsevol política ambiental és el de la prevenció. Per aquesta raó, els successius programes de les comunitats europees sobre el medi ambient han insistit en el fet que la millor manera d'actuar en aquesta matèria és mirar d'evitar, abans de la seva producció, la contaminació o els danys ecològics, més que combatre'n posteriorment els efectes.

En aquest sentit, la Directiva 85/337/CEE, de 27 de juny, relativa a l'avaluació de les repercussions de determinats projectes públics i privats sobre el medi ambient, va representar l'instrument jurídic que donava una resposta més adequada a aquesta necessitat, integrant l'avaluació d'impacte ambiental en la programació i l'execució dels projectes dels sectors econòmics més importants, en consonància amb el que estableix l'actual article 6 del Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea, segons el qual les exigències de la protecció del medi ambient s'han d'incloure en la definició i en la realització

de les altres polítiques i accions de la Comunitat, amb l'objectiu de fomentar un desenvolupament sostenible.

Aquesta Directiva comunitària considera, entre altres aspectes, que els efectes d'un projecte sobre el medi ambient s'han d'avaluar per protegir la salut humana, contribuir mitjançant un millor entorn a la qualitat de vida, vetllar pel manteniment de la diversitat d'espècies i conservar la capacitat de reproducció del sistema com a recurs fonamental de la vida.

La incorporació de la Directiva 85/337/CEE al dret intern estatal es va fer mitjançant una norma amb rang de llei, en aprovar-se el Reial decret legislatiu 1302/1986, de 28 de juny, d'avaluació d'impacte ambiental, els preceptes del qual tenen el caràcter de legislació bàsica estatal, d'acord amb el que disposa l'article 149.1.23a de la Constitució, i que fou objecte de desplegament pel Reial decret 1131/1988, de 30 de setembre, que va aprovar el Reglament per a l'execució del Reial decret legislatiu esmentat.

D'altra banda, les comunitats autònomes, d'acord amb les competències que els reconeixen els estatuts d'autonomia respectius, han desplegat la normativa bàsica d'avaluació d'impacte ambiental, mitjançant lleis formals o bé mitjançant disposicions reglamentàries, fins i tot ampliant, en l'exercici de les competències esmentades, l'àmbit material d'aplicació d'aquesta normativa.

Posteriorment, la Directiva 97/11/CE, del Consell, de 3 de març, per la qual es modifica la Directiva 85/337/CEE, ha introduït diverses disposicions destinades a clarificar, completar i millorar les normes relatives al procediment d'avaluació, i conté quatre modificacions principals.

En primer lloc, la Directiva 97/11/CE amplia substancialment l'annex I (projectes subjectes a avaluació d'impacte obligatòria), ja que esmenta 21 categories de projectes en comptes dels nou enumerats a la Directiva 85/337/CEE. En segon lloc, modifica l'article 4, amb la introducció d'un procediment que, basant-se en els criteris de selecció de l'annex III, permeti determinar si un projecte de l'annex II ha de ser objecte d'avaluació mitjançant un estudi cas per cas o mitjançant l'indar o criteris fixats pels estats membres. En tercer lloc, innova l'article 5, que possibilita que, si el promotor o el titular del projecte ho solliciten, l'autoritat competent faciliti la seva opinió sobre el contingut i l'abast de la informació que el promotor o el titular han de subministrar. I, finalment, incorpora a la legislació comunitària, pels que fa a les relacions entre estats membres, les principals disposicions del Conveni sobre avaluació d'impacte en el medi ambient en un context transfronterer, fet a Espoo (Finlàndia), i ratificat per Espanya l'1 de setembre de 1997.

El principal objectiu d'aquestes modificacions puntuals, especialment de l'article 4, en línia amb la jurisprudència comunitària establerta a partir de la sentència de 2 de maig de 1996 del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees, és eliminar les incerteses existents sobre l'abast de la transposició de l'anomenat annex II, ja que confirma que els estats no poden eximir anticipadament del procediment d'avaluació d'impacte ambiental blocs o grups sencers de projectes inclosos en l'annex esmentat. Per aquest motiu, si no s'estableixen, respecte a aquests projectes, l'indar o criteris que permetin conèixer a priori si és necessària o no l'avaluació, la seva determinació s'ha de fer mitjançant un estudi cas per cas.

Per donar compliment al mandat comunitari, i sens perjudici que en un futur pròxim sigui necessari regular les avaluacions estratègiques de plans i programes, atès que ja hi ha en l'àmbit comunitari una proposta de directiva sobre la qual el dia 30 de març passat es va adoptar la posició comuna (CE) 25/2000, aquest Reial decret llei té per objecte incorporar plenament al nostre dret

intern la Directiva 85/337/CEE, amb les modificacions introduïdes per la Directiva 97/11/CE.

Amb aquesta finalitat, es modifica l'article 1 del Reial decret legislatiu 1302/1986, incloent juntament amb l'avaluació d'impacte ambiental obligatòria de determinats projectes, que s'incorporen en l'annex I, la dels altres projectes inclosos en l'annex II, que s'han de sotmetre a avaluació d'impacte ambiental o no, després d'un estudi que s'ha de fer cas per cas, en funció dels criteris específics que es detallen en el text.

Igualment, en aplicació de les modificacions que estableix la nova Directiva comunitària, l'article 2 regula expressament la possibilitat de sol·licitar amb caràcter previ a la seva elaboració l'opinió de l'òrgan ambiental en relació amb l'abast de l'estudi d'impacte ambiental; i l'article 6 introdueix les noves exigències establertes per a l'avaluació d'impacte ambiental de projectes en un context transfronterer.

D'altra banda, s'inclouen en l'article 5 del Reial decret legislatiu els canvis necessaris per adaptar la legislació estatal als criteris que recull la sentència del Tribunal Constitucional de 22 de gener de 1998, que exigeix la col·laboració necessària entre les diverses administracions públiques en l'exercici de les seves competències respectives. De la mateixa manera, el nou apartat 2 de l'article 1 preveu que les comunitats autònomes, a l'empared de les seves competències normatives en matèria de medi ambient, puguin establir respecte dels projectes de l'annex II l'obligació de sotmetre'ls a avaluació d'impacte ambiental o fixar per a aquests projectes l'indar de conformitat amb els criteris específics de l'annex III, de manera que es faci innecessari l'estudi cas per cas.

Atès que la Comissió Europea va interposar, el 14 de desembre de 1999 davant del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees, una demanda contra el Regne d'Espanya per la incorporació inadequada de la Directiva 85/337/CEE, pel fet que el Reial decret legislatiu 1302/1986 no incloïa dins del seu àmbit d'aplicació diversos dels grups de projectes que figuraven a l'annex II de la norma comunitària, i que, així mateix, el 15 de setembre de 2000 ha presentat una nova demanda per la no-transposició de la Directiva 97/11/CE en el termini que s'hi fixa, és justificada la regulació d'aquesta matèria mitjançant un reial decret llei, d'acord amb el que estableix l'article 86.1 de la Constitució.

En virtut d'això, a proposta del ministre de Medi Ambient, d'acord amb el Consell d'Estat, en ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 6 d'octubre de 2000,

DISPOSO:

Article únic. *Modificacions a introduir al Reial decret legislatiu 1302/1986, de 26 de juny, d'avaluació d'impacte ambiental.*

U. Es modifiquen els articles 1, 2, 4.2, 5, 6 i 7 del Reial decret legislatiu 1302/1986, de 28 de juny, d'avaluació d'impacte ambiental, que queden redactats en els termes següents:

«Article 1.

1. Els projectes, públics o privats, que consisteixen en la realització de les obres, les instal·lacions o de qualsevol altra activitat compresa a l'annex I d'aquest Reial decret legislatiu, s'han de sotmetre a una avaluació d'impacte ambiental en la forma que preveu aquesta disposició.

2. Els projectes, públics o privats, que consisteixen en la realització de les obres, les instal·lacions o de qualsevol altra activitat compresa a l'annex II d'aquest Reial decret legislatiu, només s'han de sotmetre a una avaluació d'impacte ambiental en la forma que preveu aquesta disposició quan ho decideixi l'òrgan ambiental en cada cas. La decisió, que ha de ser motivada i pública, s'ha d'ajustar als criteris de l'annex III.

El que estableix el paràgraf anterior no és aplicable als projectes per als quals la normativa de les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves competències, exigeixi l'avaluació d'impacte ambiental en tot cas, o bé hagi fixat l'indar, d'acord amb els criteris de l'annex III, per determinar quan s'han de sotmetre aquests projectes a avaluació d'impacte ambiental.

Article 2.

1. Els projectes que, segons l'article 1 d'aquest Reial decret legislatiu, s'hagin de sotmetre a avaluació d'impacte ambiental, han d'incloure un estudi d'impacte ambiental que ha de contenir, almenys, les dades següents:

a) Descripció general del projecte i exigències previsibles en el temps, en relació amb la utilització del sòl i d'altres recursos naturals. Estimació dels tipus i quantitat de residus abocats i emissions de matèria o energia resultants.

b) Una exposició de les principals alternatives estudiades i una justificació de les principals raons de la solució adoptada, tenint en compte els efectes ambientals.

c) Avaluació dels efectes previsibles directes o indirectes del projecte sobre la població, la fauna, la flora, el sòl, l'aire, l'aigua, els factors climàtics, el paisatge i els béns materials, inclòs el patrimoni historicoartístic i l'arqueològic.

d) Mesures previstes per reduir, eliminar o compensar els efectes ambientals significatius.

e) Programa de vigilància ambiental.

f) Resum de l'estudi i conclusions en termes fàcilment comprensibles. Informe, si s'escau, de les dificultats informatives o tècniques trobades en la seva elaboració.

2. L'Administració ha de posar a disposició del titular del projecte els informes i qualsevol altra documentació que consti en poder seu quan sigui útil per a la realització de l'estudi d'impacte ambiental.

Així mateix, l'òrgan ambiental ha de donar al titular del projecte, a sol·licitud seva, la seva opinió quant a l'abast específic, atenent cada tipus de projecte, de l'estudi que assenyala l'apartat 1.

3. Els titulars de projectes compresos a l'annex II han de presentar davant de l'òrgan ambiental la documentació acreditativa de les característiques, la ubicació i el potencial impacte del projecte, a fi que aquest òrgan pugui adoptar la decisió a què es refereix l'article 1.2.

Article 4.2

En cas de discrepància entre ambdós òrgans ha d'emetre resolució, segons l'Administració que hagi tramitat l'expedient, el Consell de Ministres o l'òrgan de govern de la comunitat autònoma corresponent o, si s'escau, el que la comunitat hagi determinat.

Article 5.

1. A efectes del que estableix aquest Reial decret legislatiu i, si s'escau, la legislació de les comunitats autònomes, el Ministeri de Medi Ambient és l'òrgan ambiental en relació amb els projectes que hagin de ser autoritzats o aprovats per l'Administració General de l'Estat.

2. Quan es tracti de projectes diferents dels que assenyala l'apartat 1, l'òrgan ambiental és el que determini cada comunitat autònoma en el seu àmbit territorial respectivament.

3. Quan correspongui a l'Administració General de l'Estat formular la declaració d'impacte ambiental, ha de ser consultat preceptivament l'òrgan ambiental de la comunitat autònoma on s'ubiqui territorialment el projecte.

Article 6.

1. Quan un projecte pugui tenir repercussions significatives sobre el medi ambient d'un altre Estat membre de la Unió Europea, s'ha de seguir el procediment que regula el Conveni sobre avaluació d'impacte en el medi ambient, en un context transfronterer, fet a Espoo (Finlàndia) el 25 de febrer de 1991, ratificat per Espanya l'1 de setembre de 1997.

2. Als efectes del que preveu l'apartat anterior, l'òrgan ambiental que intervingui en l'avaluació d'impacte ambiental dels projectes esmentats s'ha de relacionar amb l'Estat afectat per mitjà del Ministeri d'Afers Estrangers.

Article 7.

Correspon als òrgans competents per raó de la matèria o als òrgans que, si s'escau, designin les comunitats autònomes respecte als projectes, que no siguin de competència estatal, el seguiment i la vigilància del compliment de la declaració d'impacte. Sens perjudici d'això, l'òrgan ambiental pot sol·licitar informació a aquells òrgans sobre això, així com efectuar les comprovacions necessàries per tal de verificar el compliment de les condicions.»

Dos. S'introdueix una nova disposició addicional tercera al Reial decret legislatiu 1302/1986, de 28 de juny, d'avaluació d'impacte ambiental, amb el contingut següent:

«Disposició addicional tercera.

Si es tracta de projectes, públics i privats, l'autorització o aprovació dels quals correspon a l'Administració General de l'Estat i no estan subjectes a avaluació d'impacte ambiental d'acord amb el que preveu aquest Reial decret legislatiu, que, tanmateix, s'hi hagin de sotmetre perquè ho indica la legislació de la comunitat autònoma on s'hagin d'executar, aquesta avaluació s'ha de portar a terme de conformitat amb el procediment abreujat que a aquest efecte estableixi l'Estat per reglament.»

Tres. S'introdueix una nova disposició final tercera al Reial decret legislatiu 1302/1986, de 28 de juny, d'avaluació d'impacte ambiental, amb el contingut següent:

«Disposició final tercera.

Aquest Reial decret legislatiu té el caràcter de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, d'acord amb el que estableix l'article 149.1.23 de la Constitució.»

Quatre. L'annex del Reial decret legislatiu 1302/1986, de 28 de juny, d'avaluació d'impacte ambiental, se substitueix per l'annex I i s'hi introdueixen dos nous annexos II i III, amb els continguts que figuren a continuació d'aquest Reial decret llei.

Disposició addicional única.

El que disposa aquest Reial decret llei s'entén sens perjudici de les atribucions d'altres departaments ministerials en l'àmbit de les seves competències respectives.

Disposició transitòria única. Procediments en curs.

Aquest Reial decret llei no s'aplica als projectes privats que a la seva entrada en vigor estiguin en tràmit d'autorització administrativa.

Així mateix, no s'aplica als projectes públics que ja hagin estat sotmesos a informació pública ni als que, sense estar obligats a sotmetre's a aquest tràmit, ja hagin estat aprovats.

Disposició final única. Entrada en vigor.

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 6 d'octubre de 2000.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

ANNEX I**Projectes previstos a l'apartat 1 de l'article 1***Grup 1. Agricultura, silvicultura, aquicultura i ramaderia*

a) Primeres repoblacions forestals de més de 50 hectàrees.

b) Tala d'arbratge amb el propòsit de canviar a un altre tipus d'ús del sòl, quan no estigui sotmesa a plans d'ordenació i afecti una superfície superior a 20 hectàrees. No s'inclou en aquest apartat la tala de cultius arboris explotats a un torn inferior a cinquanta anys.

c) Projectes per destinar terrenys incultes o àrees seminaturals a l'explotació agrícola intensiva, que impliqui l'ocupació d'una superfície superior a 100 hectàrees, o superior a 50 hectàrees en el cas de terrenys en què el pendent mitjà sigui igual o superior al 20 per cent.

d) Projectes de gestió de recursos hídrics per a l'agricultura, amb inclusió de projectes de reg o de drenatges de terrenys, quan afectin una superfície superior a 100 hectàrees. No s'hi inclouen els projectes de consolidació i millora de regadius.

e) Concentracions parcel·làries de més de 300 hectàrees.

f) Instal·lacions de ramaderia intensiva que superin les capacitats següents:

- 1a 40.000 places per a gallines i altres aus.
- 2a 55.000 places per a pollastres.
- 3a 2.000 places per a porcs d'engreixament.
- 4a 750 places per a verres de cria.
- 5a 2.000 places per a bestiar oví i cabrum.
- 6a 300 places per a bestiar vacum de llet.
- 7a 600 places per a vacum d'enceball.
- 8a 20.000 places per a conills.

g) Instal·lacions d'aquicultura intensiva que tinguin una capacitat de producció superior a 500 tones l'any.

Grup 2. Indústria extractiva

a) Explotacions i fronts d'una mateixa autorització o concessió a cel obert de jaciments minerals i altres recursos geològics de les seccions A, B, C i D, l'aprofitament dels quals està regulat per la Llei de mines i la normativa complementària, quan es doni alguna de les circumstàncies següents:

1a Explotacions en què la superfície de terreny afectat superi les 25 hectàrees.

2a Explotacions que tinguin un moviment total de terres superior a 200.000 metres cúbics/any.

3a Explotacions que es facin per sota del nivell freàtic, prenent com a nivell de referència el més elevat entre les oscil·lacions anuals, o que puguin suposar una disminució de la recàrrega d'aquífers superficials o profunds.

4a Explotacions de dipòsits lligats a la dinàmica actual: fluvial, fluvio-glacial, litoral o eòlica. Aquells altres dipòsits i torberes, que pel seu contingut en flora fòssil puguin tenir interès científic per a la reconstrucció paleontològica i paleoclimàtica. Explotació de dipòsits marins.

5a Explotacions visibles des d'autopistes, autovies, carreteres nacionals i comarcals o nuclis urbans superiors a 1.000 habitants o situades a unes distàncies inferiors a dos quilòmetres d'aquests nuclis.

6a Explotacions situades en espais naturals protegits o en una àrea que es pugui visualitzar des de qualsevol dels seus límits establerts o que suposin un menyscapte als seus valors naturals.

7a Explotacions de substàncies que puguin patir alteracions per oxidació, hidratació, etc., i que induïssin, en límits superiors als inclosos en les legislacions vigents, a acidesa, toxicitat o altres paràmetres en concentracions que suposin risc per a la salut humana o el medi ambient, com les menes amb sulfurs, explotacions de combustibles sòlids, explotacions que requereixin tractament per llixiviació in situ i minerals radioactius.

8a Explotacions que estiguin ubicades en terreny de domini públic hidràulic, o en la zona de policia d'un curs, i a més que la superfície sigui superior a 5 hectàrees.

9a Extraccions que, tot i no complir cap de les condicions anteriors, se situïn a menys de 5 quilòmetres dels límits de l'àrea que es prevegi afectar per l'explotació i les instal·lacions annexes de qualsevol explotació o concessió minera a cel obert existent.

b) Minería subterrània, en les explotacions en què es doni alguna de les circumstàncies següents:

1a Que la seva paragènesi pugui produir, per oxidació, hidratació o dissolució, aigües àcides o alcalines que donin lloc a canvis en el pH o alliberin ions metàl·lics o no metàl·lics que representin una alteració del medi natural.

2a Que explotin minerals radioactius.

3a Explotacions en què els minaments estiguin a menys d'1 quilòmetre (mesurat en pla) de distància de nuclis urbans, que puguin induir riscos per subsidència.

En tots els casos, s'inclouen totes les instal·lacions i estructures necessàries per al tractament del mineral, abassegaments temporals o residuals d'estèrils de mina o de l'aprofitament mineralúrgic (enderrocs, preses i basses d'aigua o d'estèrils, plantes de capolament o mineralúrgiques, etc.).

c) Dragatges:

1r Extracció de minerals mitjançant dragatges, quan es facin en zones humides protegides: llacs, llacunes, zones humides i embassaments classificats; i en la resta d'embassaments, quan el volum de llots extreus sigui superior a 100.000 metres cúbics.

2n Dragatges marins per obtenir sorra, quan el volum a extreure sigui superior a 3.000.000 de metres cúbics/any.

d) Extracció de petroli i gas natural amb finalitats comercials, quan la quantitat extreta sigui superior a 500 tones per dia, en el cas del petroli, i de 500.000 metres cúbics per dia, en el cas del gas, per concessió.

Grup 3. Indústria energètica

a) Refineries de petroli brut (amb l'exclusió de les empreses que produeixin únicament lubricants a partir de petroli brut), així com les instal·lacions de gasificació i de líquüefacció de, com a mínim, 500 tones de carbó d'esquistos bituminosos (o de pissarra bituminosa) al dia.

b) Centrals tèrmiques i nuclears:

1r Centrals tèrmiques i altres instal·lacions de combustió amb una potència tèrmica de, com a mínim, 300 MW.

2n Centrals nuclears i altres reactors nuclears, inclosos el desmantellament o la clausura definitiva d'aquestes centrals i reactors (amb exclusió de les instal·lacions d'investigació per a la producció i la transformació de materials fissionables i fèrtils, la potència màxima de les quals no superi 1 kW de càrrega tèrmica contínua). Les centrals nuclears i altres reactors nuclears es deixen de considerar com a tals instal·lacions quan la totalitat del combustible nuclear i d'altres elements radioactivament contaminats hagi estat retirada de manera definitiva del lloc de la instal·lació.

c) Instal·lacions de reprocediment de combustibles nuclears irradiats.

d) Instal·lacions dissenyades per a qualsevol de les finalitats següents:

1r La producció o l'enriquiment de combustible nuclear.

2n El tractament de combustible nuclear irradiat o de residus d'alta activitat.

3r El dipòsit final del combustible nuclear irradiat.

4t Exclusivament el dipòsit final de residus radioactius.

5è Exclusivament l'emmagatzemament (projectat per a un període superior a deu anys) de combustibles nuclears irradiats o de residus radioactius en un lloc diferent del de producció.

e) Instal·lacions industrials per a la producció d'electricitat, vapor i aigua calenta amb una potència tèrmica superior a 100 MW.

f) Canonades per al transport de gas i petroli amb un diàmetre de més de 800 mil·límetres i una longitud superior a 40 quilòmetres.

g) Construcció de línies aèries per al transport d'energia elèctrica amb un voltatge igual o superior a 220 kV i una longitud superior a 15 quilòmetres.

h) Instal·lacions per a l'emmagatzemament de productes petrolífers superiors a 100.000 tones.

i) Instal·lacions per a la utilització de la força del vent per a la producció d'energia (parcs eòlics) que tinguin 20 aerogeneradors o més, o que estiguin a menys de 2 quilòmetres d'un altre parc eòlic.

Grup 4. Indústria siderúrgica i del mineral. Producció i elaboració de metalls

a) Plantes siderúrgiques integrals. Instal·lacions per a la producció de metalls en brut no ferrosos a partir de minerals, de concentrats o de matèries primeres secundàries mitjançant processos metallúrgics, químics o electrolítics.

b) Instal·lacions destinades a l'extracció d'amiant, així com al tractament i la transformació de l'amiant

i dels productes que en contenen: per als productes d'amiant-ciment, amb una producció anual de més de 20.000 tones de productes acabats; per als usos de l'amiant com a materials de fricció, amb una producció anual de més de 50 tones de productes acabats; per als altres usos de l'amiant, una utilització anual de més de 200 tones.

c) Instal·lacions per a la producció de lingots de ferro o d'acer (fusió primària o secundària), incloses les instal·lacions de fosa contínua d'una capacitat de més de 2,5 tones per hora.

d) Instal·lacions per a l'elaboració de metalls ferrosos en què es dugui a terme alguna de les activitats següents:

1a Laminació a cop calent amb una capacitat superior a 20 tones d'acer en brut per hora.

2a Forja amb martells l'energia d'impacte dels quals sigui superior a 50 quilojoules per martell i quan la potència tèrmica utilitzada sigui superior a 20 MW.

3a Aplicació de capes protectores de metall fos amb una capacitat de tractament de més de 2 tones d'acer brut per hora.

e) Fonerries de metalls ferrosos amb una capacitat de producció de més de 20 tones per dia.

f) Instal·lacions per a la fosa (inclòs l'aliatge) de metalls no ferrosos, excepte metalls preciosos, inclosos els productes de recuperació (refinament, restes de fosa, etc.) amb una capacitat de fusió de més de quatre tones per al plom i el cadmi o de 20 tones per a tots els altres metalls, per dia.

g) Instal·lacions per al tractament de la superfície de metalls i materials plàstics per procés electrolític o químic, quan el volum de les cubetes emprades per al tractament sigui superior a 30 metres cúbics.

h) Instal·lacions de calcinació i de sinteritzat de minerals metàl·lics, amb una capacitat superior a 5.000 tones per any de mineral processat.

i) Instal·lacions per a la fabricació de ciment o de clinker en forns rotatoris, amb una capacitat de producció superior a 500 tones diàries, o de clinker en forns d'un altre tipus amb una capacitat de producció superior a 50 tones al dia. Instal·lacions dedicades a la fabricació de calç en forns rotatoris, amb una capacitat de producció superior a 50 tones per dia.

j) Instal·lacions per a la fabricació de vidre, inclosa la fibra de vidre, amb una capacitat de fusió superior a 20 tones per dia.

k) Instal·lacions per a la fosa de substàncies minerals, inclosa la producció de fibres minerals, amb una capacitat de fosa superior a 20 tones per dia.

l) Instal·lacions per a la fabricació de productes ceràmics mitjançant enforjada, en particular, teules, maons, maons refractaris, rajoles, gres o porcellana, amb una capacitat de producció superior a 75 tones per dia i/o una capacitat d'enforjada de més de quatre metres cúbics i més de 300 kg per metre cúbic de densitat de càrrega per forn.

Grup 5. Indústria química, petroquímica, tèxtil i paperera

a) Instal·lacions químiques integrades, és a dir, instal·lacions per a la fabricació a escala industrial de substàncies mitjançant la transformació química, en què estan juxtaposades diverses unitats vinculades funcionalment entre si, i que s'utilitzen per a:

1a La producció de productes químics orgànics bàsics.

2a La producció de productes químics inorgànics bàsics.

3a La producció de fertilitzants a base de fòsfor, nitrogen o potassi (fertilitzants simples o compostos).

4a La producció de productes fitosanitaris bàsics i de biocides.

5a La producció de productes farmacèutics bàsics mitjançant un procés químic o biològic.

6a La producció d'explosius.

b) Canonades per al transport de productes químics amb un diàmetre de més de 800 mil·límetres i una longitud superior a 40 quilòmetres.

c) Instal·lacions per a l'emmagatzemament de productes petroquímics o químics, amb una capacitat de, com a mínim, 200.000 tones.

d) Plantes per al tractament previ (operacions com ara el rentatge, el blanqueig, la mercerització) o per tenyir fibres o productes tèxtils quan la capacitat de tractament superi les 10 tones diàries.

e) Plantes per adobar pells i cuirs quan la capacitat de tractament superi les 12 tones de productes acabats per dia.

f) Plantes industrials per a:

1r La producció de pasta de paper a partir de fusta o d'altres matèries fibroses similars.

2n La producció de paper i cartró, amb una capacitat de producció superior a 200 tones diàries.

g) Instal·lacions de producció i tractament de cel·lulosa amb una capacitat de producció superior a 20 tones diàries.

Grup 6. Indústries de productes alimentaris

a) Instal·lacions industrials per a l'elaboració de greixos i olis vegetals i animals, sempre que a la instal·lació es donin de manera simultània les circumstàncies següents:

1a Que estigui situada fora de polígons industrials.

2a Que estigui a menys de 500 metres d'una zona residencial.

3a Que ocupi una superfície de, com a mínim, 1 hectàrea.

b) Instal·lacions industrials per a l'envasament i l'enllaunat de productes animals i vegetals. Instal·lacions la matèria primera de les quals sigui animal, excepte la llet, amb una capacitat de producció superior a 75 tones per dia de productes acabats, i instal·lacions la matèria primera de les quals sigui vegetal amb una capacitat de producció superior a 300 tones per dia de productes acabats (valors mitjans trimestrals).

c) Instal·lacions industrials per a la fabricació de productes lactis, sempre que la instal·lació rebí una quantitat de llet superior a 200 tones per dia (valor mitjà anual).

d) Instal·lacions industrials per a la fabricació de cervesa i malt, sempre que a la instal·lació es donin de manera simultània les circumstàncies següents:

1a Que estigui situada fora de polígons industrials.

2a Que estigui a menys de 500 metres d'una zona residencial.

3a Que ocupi una superfície de, com a mínim, 1 hectàrea.

e) Instal·lacions industrials per a l'elaboració de confitures i almíbars, sempre que a la instal·lació es donin de manera simultània les circumstàncies següents:

1a Que estigui situada fora de polígons industrials.

2a Que estigui a menys de 500 metres d'una zona residencial.

3a Que ocupi una superfície de, com a mínim, 1 hectàrea.

f) Instal·lacions per al sacrifici i/o l'especejament d'animals amb una capacitat de producció de caps de bestiar morts superior a 50 tones per dia.

g) Instal·lacions industrials per a la fabricació de fècules, sempre que es donin de manera simultània les circumstàncies següents:

1a Que estigui situada fora de polígons industrials.

2a Que estigui a menys de 500 metres d'una zona residencial.

3a Que ocupi una superfície de, com a mínim, 1 hectàrea.

h) Instal·lacions industrials per a la fabricació de farina de peix i oli de peix, sempre que a la instal·lació es donin de manera simultània les circumstàncies següents:

1a Que estigui situada fora de polígons industrials.

2a Que estigui a menys de 500 metres d'una zona residencial.

3a Que ocupi una superfície de, com a mínim, 1 hectàrea.

i) Sucreres amb una capacitat de tractament de matèria primera superior a les 300 tones diàries.

Grup 7. Projectes d'infraestructures

a) Carreteres:

1r Construcció d'autopistes i autovies, vies ràpides i carreteres convencionals de nou traçat.

2n Actuacions que modifiquin el traçat d'autopistes, autovies, vies ràpides i carreteres convencionals preexistents en una longitud continuada de més de 10 quilòmetres.

3r Ampliació de carreteres convencionals que impliqui la seva transformació en autopista, autovia o carretera de doble calçada en una longitud continuada de més de 10 quilòmetres.

b) Construcció de línies de ferrocarril per al trànsit de llarg recorregut.

c) Construcció d'aeroports amb pistes d'enlairament i aterratge d'una longitud de, com a mínim, 2.100 metres.

d) Vies navegables i ports de navegació interior que permetin el pas de vaixells d'un arqueig superior a 1.350 tones.

e) Ports comercials, pesquers o esportius.

f) Esculleres i molls de pilons per a la càrrega i la descàrrega connectats a terra que admetin vaixells d'un arqueig superior a 1.350 tones.

g) Obres costaneres destinades a combatre l'erosió i obres marítimes que puguin alterar la costa, per exemple, per la construcció de dics, molls, esculleres i altres obres de defensa contra el mar, exclosos el manteniment i la reconstrucció de les obres esmentades, quan aquestes estructures assoleixin una profunditat de, com a mínim, 12 metres respecte a la baixamar màxima viva equinoccial.

Grup 8. Projectes d'enginyeria hidràulica i de gestió de l'aigua

a) Preses i altres instal·lacions destinades a retenir l'aigua o a emmagatzemar-la, sempre que es doni algun dels supòsits següents:

1r Preses de més de 15 metres d'alçària, sent aquesta la diferència existent entre la cota de coronació i la cota del punt més baix de la superfície general de fonaments.

2n Preses que, tenint entre 10 i 15 metres d'alçària, responguin a una, almenys, de les característiques següents: que la capacitat d'embassament sigui superior a 100.000 metres cúbics, o que es donin característiques excepcionals de fonaments o qualsevol altra circumstància que permeti qualificar l'obra d'important per a la seguretat o l'economia públiques.

3r Preses i altres instal·lacions destinades a retenir aigua o a emmagatzemar-la permanentment, quan el volum nou o addicional d'aigua retinguda o emmagatzemada sigui superior a 10 milions de metres cúbics.

b) Projectes per a l'extracció d'aigües subterrànies o la recàrrega artificial d'aqüífers, si el volum anual d'aigua extreta o aportada és igual o superior a 10 milions de metres cúbics.

c) Projectes per al transvasament de recursos hídrics entre conques fluvials, exclosos els transvasaments d'aigua potable per canonada, en qualsevol dels casos següents:

1r Que el transvasament tingui per objecte evitar la possible escassetat d'aigua i el volum d'aigua transvasada sigui superior a 100 milions de metres cúbics l'any.

2n Que el flux mitjà plurianual de la conca de l'extracció superi els 2.000 milions de metres cúbics l'any i el volum d'aigua transvasada superi el 5 per cent de l'esmentat flux.

3r En tots els altres casos, quan alguna de les obres que constitueixen el transvasament figuri entre les compreses en aquest annex I.

d) Construcció de vies navegables terra endins; obres de canalització i projectes de defensa de cursos naturals, sempre que afectin cursos que travessin alguna de les àrees següents: zones humides; zones costaneres; zones de muntanya i de bosc; reserves naturals i parcs; àrees classificades o protegides per la legislació vigent, o àrees de protecció especial designades en aplicació de la Directiva 79/409/CEE, del Consell, de 2 d'abril, relativa a la conservació de les aus silvestres, i de la Directiva 92/43/CEE, de 21 de maig, relativa a la conservació dels hàbitat naturals i de la fauna i flora silvestres; àrees en què s'hagin excedit els objectius de qualitat mediambiental que estableix la legislació comunitària; àrees de gran densitat demogràfica; paisatges amb significació històrica, cultural o arqueològica.

e) Instal·lacions d'aqüeductes de llarga distància, quan la longitud sigui superior a 10 quilòmetres i la secció compleixi algun dels supòsits següents:

1r Conducció en tub, quan el diàmetre del tub sigui superior a 1 metre.

2n Conducció mitjançant diversos tubs, quan la suma dels diàmetres dels tubs sigui superior a 1,20 metres.

3r Conducció en canal, quan el cabal superi els 5 metres cúbics per segon.

f) Plantes de tractament d'aigües residuals quan es doni algun dels supòsits següents:

1r Capacitat de la planta superior a 150.000 habitants-equivalents.

2n Quan l'abocament de l'efluent afecti un medi aquàtic qualificat de sensible.

3r En el cas d'un riu, quan la ubicació de l'abocament de l'efluent estigui pròxima, aigües amunt, a preses d'abastament humà.

Grup 9. Projectes de tractament i gestió de residus

a) Instal·lacions d'incineració de residus perillosos [definites a l'article 3.c) de la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de residus], així com les d'eliminació d'aquests residus mitjançant el dipòsit en un abocador, un dipòsit de segu-retat o el tractament químic (com defineix l'epígraf D9 de l'annex IIA de la Directiva 75/442/CEE, del Consell, de 15 de juliol, relativa als residus).

b) Instal·lacions d'incineració de residus no perillosos o d'eliminació d'aquests residus mitjançant el trac-

tament químic (com defineix l'epígraf D9 de l'annex IIA de la Directiva 75/442/CEE), amb una capacitat superior a 100 tones diàries.

c) Abocadors de residus no perillosos que rebin més de 10 tones per dia o que tinguin una capacitat total de més de 25.000 tones, exclosos els abocadors de residus inerts.

Grup 10. Altres projectes

a) Transformacions d'ús del sòl que impliquin l'eliminació de la coberta vegetal arbustiva, quan les transformacions afectin superfícies superiors a 100 hectàrees.

b) Els projectes següents corresponents a activitats llistades a l'annex I, que, sense assolir els valors dels llistats que estableix aquest annex, es desenvolupin en zones especialment sensibles, designades en aplicació de les directives 79/409/CEE i 92/43/CEE, o en zones humides incloses a la llista del conveni de Ramsar:

1r Primeres repoblacions forestals quan comportin riscos de greus transformacions ecològiques negatives.

2n Projectes per destinar terrenys incultes o àrees seminaturals a l'explotació agrícola intensiva, que impliquin l'ocupació d'una superfície superior a 10 hectàrees.

3r Projectes de gestió de recursos hídrics per a l'agricultura, amb inclusió de projectes de reg o de drenatge de terrenys, quan afectin una superfície superior a 10 hectàrees.

4t Transformacions d'ús del sòl que impliquin eliminació de la coberta vegetal, quan les transformacions esmentades afectin superfícies superiors a 10 hectàrees.

5è Concentracions parcel·laries.

6è Explotacions i fronts d'una mateixa autorització o concessió a cel obert de jaciments minerals i altres recursos geològics de les seccions A, B, C i D, l'aprofitament dels quals està regulat per la Llei de mines i normativa complementària, quan la superfície de terreny afectat per l'explotació superi les 2,5 hectàrees o l'explotació estigui ubicada en terreny de domini públic hidràulic, o en la zona de policia d'un curs.

7è Canonades per al transport de productes químics i per al transport de gas i petroli amb un diàmetre de més de 800 mil·límetres i una longitud superior a 10 quilòmetres.

8è Línies aèries per al transport d'energia elèctrica amb una longitud superior a tres quilòmetres.

9è Parcs eòlics que tinguin més de 10 aerogeneradors.

c) Els projectes que s'esmenten a continuació, quan es desenvolupin en zones especialment sensibles, designades en aplicació de les directives 79/409/CEE i 92/43/CEE, o en zones humides incloses a la llista del conveni de Ramsar:

1r Instal·lacions per a la producció d'energia hidroelèctrica.

2n Construcció d'aeròdroms.

3r Projectes d'urbanitzacions i complexos hotelers fora de les zones urbanes i construccions associades, inclosa la construcció de centres comercials i d'aparcaments.

4t Pistes d'esquí, remuntadors i telefèrics i construccions associades.

5è Parcs temàtics.

6è Abocadors de residus no perillosos no inclosos en el grup 9 d'aquest annex I, així com de residus inerts, que ocupin més d'una hectàrea de superfície mesurada en vertadera magnitud.

Nota: el fraccionament de projectes de la mateixa naturalesa i fets en el mateix espai físic no impedeix l'aplicació dels llistats establerts en aquest annex, als efectes de la qual s'acumulen les magnituds o les dimensions de cada un dels projectes considerats.

ANNEX II

Projectes previstos a l'apartat 2 de l'article 1

Grup 1. Agricultura, silvicultura, aquicultura i ramaderia

a) Projectes de concentració parcel·laria de més de 100 hectàrees (excepte els inclosos a l'annex I).

b) Primeres repoblacions forestals quan comportin riscos de greus transformacions ecològiques negatives.

c) Projectes de gestió de recursos hídrics per a l'agricultura, amb inclusió de projectes de reg o de drenatge de terrenys quan afectin una superfície superior a 10 hectàrees (projectes no inclosos a l'annex I), o bé projectes de consolidació i millora de regadius de més de 100 hectàrees.

Grup 2. Indústria extractiva

a) Perforacions profundes, excepte les perforacions per investigar l'estabilitat dels sòls, en particular:

1r Perforacions geotèrmiques.

2n Perforacions per emmagatzemar-hi residus nuclears.

3r Perforacions per a l'abastament d'aigua.

b) Instal·lacions industrials a l'exterior per a l'extracció de carbó, petroli, gas natural, minerals i pissarres bituminoses.

c) Instal·lacions industrials a l'exterior i a l'interior per a la gasificació del carbó i les pissarres bituminoses.

d) Dragatges marins per obtenir sorra (projectes no inclosos a l'annex I).

Grup 3. Indústria energètica

a) Instal·lacions industrials per al transport de gas, vapor i aigua calenta; transport d'energia elèctrica mitjançant línies aèries (projectes no inclosos a l'annex I) que tinguin una longitud superior a tres quilòmetres.

b) Fabricació industrial de briquetes d'hulla i de lignit.

c) Instal·lacions per a la producció d'energia hidroelèctrica (quan, segons el que estableix l'annex I, no ho exigeixi qualsevol de les obres que constitueixen la instal·lació).

d) Instal·lacions d'oleoductes i gasoductes (projectes no inclosos a l'annex I), excepte en sòl urbà, que tinguin una longitud superior a 10 quilòmetres.

e) Emmagatzemament de gas natural sobre el terreny. Tancs amb una capacitat unitària superior a 200 tones.

f) Emmagatzemament subterrani de gasos combustibles. Instal·lacions amb una capacitat superior a 100 metres cúbics.

g) Instal·lacions per al processament i l'emmagatzemament de residus radioactius (que no estiguin inclosos a l'annex I).

Grup 4. Indústria siderúrgica i del mineral. Producció i elaboració de metalls

a) Forns de coc (destil·lació seca del carbó).

b) Instal·lacions per a la producció d'amiant i per a la fabricació de productes basats en l'amiant (projectes no inclosos a l'annex I).

c) Instal·lacions per a la fabricació de fibres minerals artificials.

d) Drassanes.

e) Instal·lacions per a la construcció i reparació d'aeronaus.

- f) Instal·lacions per a la fabricació de material ferroviari.
- g) Instal·lacions per a la fabricació i el muntatge de vehicles de motor i la fabricació de motors per a vehicles.
- h) Embotiment de fons mitjançant explosius o expansors del terreny.

Grup 5. Indústria química, petroquímica, tèxtil i paperera

- a) Tractament de productes intermedis i producció de productes químics.
- b) Producció de pesticides i productes farmacèutics, pintures i vernissos, elastòmers i peròxids.
- c) Instal·lacions d'emmagatzemament de productes petroquímics i químics (projectes no inclosos a l'annex I).
- d) Fabricació i tractament de productes a base d'elastòmers.

Grup 6. Projectes d'infraestructures

- a) Projectes de zones industrials.
- b) Projectes d'urbanitzacions i complexos hotelers fora de les zones urbanes i construccions associades, inclosa la construcció de centres comercials i d'aparcaments (projectes no inclosos a l'annex I).
- c) Construcció de línies de ferrocarril, d'instal·lacions de transbordament intermodal i de terminals intermodals (projectes no inclosos a l'annex I).
- d) Construcció d'aeròdroms (projectes no inclosos a l'annex I).
- e) Obres d'alimentació artificial de platges el volum d'aportació de sorra de les quals superi els 500.000 metres cúbics, o bé que requereixin la construcció de dics o esculleres (projectes no inclosos a l'annex I).
- f) Tramvies, metros aeris i subterranis, línies suspeses o línies similars d'un determinat tipus, que serveixin exclusivament o principalment per al transport de passatgers.

Grup 7. Projectes d'enginyeria hidràulica i de gestió de l'aigua

- a) Extracció d'aigües subterrànies o recàrrega artificial d'aqüífers quan el volum anual d'aigua extreta o aportada sigui igual o superior a 300.000 metres cúbics (projectes no inclosos a l'annex I).
- b) Projectes per al transvasament de recursos hídrics entre conques fluvials quan el volum d'aigua transvasada sigui superior a cinc milions de metres cúbics. S'exceptuen els transvasaments d'aigua potable per canonada o la reutilització directa d'aigües depurades (projectes no inclosos a l'annex I).

Grup 8. Altres projectes

- a) Pistes permanents de curses i de proves per a vehicles motoritzats.
- b) Instal·lacions d'eliminació de residus no inclosos a l'annex I.
- c) Dipòsits de llots.
- d) Instal·lacions d'emmagatzemament de ferralla, inclosos vehicles rebutjats i instal·lacions de desballestament.
- e) Instal·lacions o bancs de prova de motors, turbines o reactors.
- f) Instal·lacions per a la recuperació o la destrucció de substàncies explosives.
- g) Pistes d'esquí, remuntadors i telefèrics i construccions associades (projectes no inclosos a l'annex I).
- h) Campaments permanents per a tendes de campanya o caravanes.
- i) Parcs temàtics (projectes no inclosos a l'annex I).
- j) Recuperació de terres al mar.

k) Qualsevol canvi o ampliació dels projectes que figuren als annexos I i II, ja autoritzats, executats o en procés d'execució, que puguin tenir efectes adversos significatius sobre el medi ambient, és a dir, quan es produeixi alguna de les incidències següents:

- 1a Increment significatiu de les emissions a l'atmosfera.
- 2a Increment significatiu dels abocaments a cursos públics o al litoral.
- 3a Increment significatiu de la generació de residus.
- 4a Increment significatiu en la utilització de recursos naturals.
- 5a Afecció a àrees d'especial protecció designades en aplicació de les directives 79/409/CEE i 92/43/CEE, o a zones humides incloses a la llista del conveni Ramsar.

l) Els projectes de l'annex I que serveixen exclusivament o principalment per desenvolupar o assajar nous mètodes o productes i que no s'utilitzin durant més de dos anys.

Nota: el fraccionament de projectes de la mateixa naturalesa i fets en el mateix espai físic no impedeix l'aplicació dels llindars que estableix aquest annex, als efectes del qual s'acumulen les magnituds o les dimensions de cada un dels projectes considerats.

ANNEX III

Criteris de selecció previstos a l'apartat 2 de l'article 1

1. Característiques dels projectes

Les característiques dels projectes s'han de considerar, en particular, des del punt de vista de:

- a) La mida del projecte.
- b) L'acumulació amb altres projectes.
- c) La utilització de recursos naturals.
- d) La generació de residus.
- e) Contaminació i altres inconvenients.
- f) El risc d'accidents, considerant en particular les substàncies i les tecnologies utilitzades.

2. Ubicació dels projectes

La sensibilitat mediambiental de les àrees geogràfiques que es puguin veure afectades pels projectes s'ha de considerar tenint en compte, en particular:

- a) L'ús existent del sòl.
- b) La relativa abundància, qualitat i capacitat regenerativa dels recursos naturals de l'àrea.
- c) La capacitat de càrrega del medi natural, amb especial atenció a les àrees següents:

- 1a Zones humides.
- 2a Zones costaneres.
- 3a Àrees de muntanya i de bosc.
- 4a Reserves naturals i parcs.
- 5a Àrees classificades o protegides per la legislació de l'Estat o de les comunitats autònomes; àrees d'especial protecció designades en aplicació de les directives 79/409/CEE i 92/43/CEE.
- 6a Àrees en què ja s'han superat els objectius de qualitat mediambiental que estableix la legislació comunitària.
- 7a Àrees d'una gran densitat demogràfica.
- 8a Paisatges amb significació històrica, cultural i/o arqueològica.

3. Característiques del potencial impacte

Els potencials efectes significatius dels projectes s'han de considerar en relació amb els criteris establerts en els punts 1 i 2 anteriors, i tenint present en particular:

- a) L'extensió de l'impacte (àrea geogràfica i volum de la població afectada).
- b) El caràcter transfronterer de l'impacte.
- c) La magnitud i la complexitat de l'impacte.
- d) La probabilitat de l'impacte.
- e) La durada, la freqüència i la reversibilitat de l'impacte.

18137 REIAL DECRET LLEI 10/2000, de 6 d'octubre, de mesures urgents de suport als sectors agrari, pesquer i del transport. («BOE» 241, de 7-10-2000, i «BOE» 244, de 11-10-2000.)

El gasoil d'ús agrícola, pesquer i del transport, com els carburants per a altres usos, està suportant una alça de preu com a conseqüència de la pujada del petroli i la important apreciació del dòlar davant de l'euro.

El Govern, sensible a la realitat d'aquesta crisi produïda per factors externs, ha analitzat amb les organitzacions més representatives dels sectors afectats la magnitud de l'impacte econòmic en els àmbits agrari i pesquer, i ha aconseguit un ampli consens sobre l'adopció d'un paquet de mesures tendents a paliar la negativa incidència de l'augment del preu del cru i a aprofundir en la liberalització dels sectors.

Aquest Reial decret llei incorpora modificacions al règim fiscal aplicable al sector agrari, i facilita a les cooperatives agràries la distribució de gasoil B a tercers no socis. Les mesures fiscals afecten el règim de les cooperatives agràries en l'impost sobre societats i el règim especial de l'agricultura, la ramaderia i la pesca en l'impost sobre el valor afegit.

En l'àmbit de l'impost sobre societats, es permet que les cooperatives agràries exerceixin l'activitat de distribució de gasoil B a tercers no socis, sense que això representi la pèrdua de la condició d'especialment protegides.

Quant al règim especial de l'agricultura, la ramaderia i la pesca en l'impost sobre el valor afegit, s'ha considerat necessari elevar la compensació a un preu fix que reben els empresaris inclosos en el règim, tenint en compte l'increment que s'ha produït en les quotes suportades com a conseqüència de la pujada del preu dels carburants. Aquesta compensació, que es quantificava fins ara en el 5 per 100 del preu de venda dels productes obtinguts en les explotacions, o dels serveis accessoris inclosos en el règim, passa a situar-se en el 8 per 100 per als productes i serveis d'explotacions agrícoles i forestals, i en el 7 per 100 per als productes i serveis de les explotacions ramaderes i pesqueres. Aquesta compensació s'ha determinat, tal com disposa la Directiva 77/388/CEE, de 17 de maig, sisena Directiva del Consell en matèria de l'impost sobre el valor afegit, sobre la base de les dades macroeconòmiques relatives exclusivament als agricultors sotmesos al règim.

D'altra banda, la pujada del preu dels carburants ha agreujat l'actual situació de les empreses dedicades a la pesca marítima en les seves diverses modalitats, que demanda l'adopció de mesures tendents a corregir la taxa de desocupació i la precarietat dels contractes de treball vigents en aquest sector.

Aquesta situació, especialment urgent en els últims mesos, evidencia la necessitat d'articular normativament mesures concretes pel que fa a la cotització de la Seguretat Social.

Per aquestes causes, es considera ineludible establir bonificacions en les quotes empresarials a la Seguretat Social i en les dels treballadors per compte d'altri i per compte propi o autònoms inclosos en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar, degu-

dament graduades i limitades en el temps per superar la situació actual, que es considera transitòria.

Però alhora, és necessari que aquestes bonificacions no impliquin una disminució en els ingressos per quotes de la Seguretat Social, per la qual cosa és imprescindible que aquests beneficis es financin amb càrrec a les respectives partides pressupostàries de l'Institut Nacional d'Ocupació, amb la doble finalitat d'afavorir grups amb especial dificultat per trobar feina, així com els sectors productius afectats, sense que això produeixi distorsions en l'equilibri financer normal del sistema de la Seguretat Social.

Un altre dels sectors afectats també de manera directa per l'increment que s'ha produït en el preu dels carburants és el de transports, fet que ja va motivar l'adopció de determinades mesures per part del Govern per paliar-ne els efectes.

No obstant això, el nivell de preus assolit el mes de setembre ha aconsellat d'aprofundir en les línies d'actuació ja iniciades i assajar-ne d'altres de noves que assegurin un nivell de competitivitat suficient als transportistes i, consegüentment, garanteixin l'existència d'un sector empresarial preparat per afrontar el seu futur immediat.

Les negociacions amb les organitzacions més representatives del sector del transport per carretera, per tal de determinar els criteris d'actuació i les mesures concretes més oportunes, han culminat en un ampli acord en què, dins del marc de la política econòmica general del Govern, s'afronta l'efecte de l'increment del preu dels carburants i es contribueix alhora a la modernització del sector. Per aquest Reial decret llei s'incorporen de manera immediata a l'ordenament jurídic determinades modificacions puntuals del règim fiscal aplicable al sector.

En l'adopció de les mesures incorporades a aquest Reial decret llei, per la seva naturalesa i finalitat, hi concorre la circumstància de necessitat extraordinària i urgent que exigeix l'article 86 de la Constitució per a la utilització del reial decret llei.

En virtut d'això, en ús de l'autorització que concedeix l'article 86 de la Constitució, a proposta del vicepresident segon del Govern per a Afers Econòmics i ministre d'Economia, i dels ministres d'Hisenda, de Foment, d'Agricultura, Pesca i Alimentació i de Treball i Afers Socials, i amb la deliberació prèvia al Consell de Ministres, en la reunió del dia 6 d'octubre de 2000,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Mesures de suport al sector agrari

Article 1. Cooperatives agràries.

1. L'apartat 4 de l'article 93 de la Llei 27/1999, de 16 de juliol, de cooperatives, queda redactat de la manera següent:

«4. Les cooperatives agràries poden dur a terme operacions amb tercers no socis fins a un límit màxim del 50 per 100 del total de les efectuades amb els socis per a cada tipus d'activitat que dugui a terme la cooperativa. Aquesta limitació no és aplicable a les cooperatives agràries respecte de les operacions de subministrament de gasoil B a tercers no socis.»

2. S'afegeix un segon paràgraf a la lletra a) de l'apartat 2 de l'article 9 de la Llei 20/1990, de 19 de